

Κύπρος: η νήσος των Αγίων! (Σπύρος Μπαζίνας, Νομικός)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Το κείμενο που ακολουθεί είναι επιστολή του Νομικού Σπύρου Μπαζίνα.

Κύριε Διευθυντά,

Είχα την χαρά και την τιμή να επισκεφθώ πρόσφατα την Κύπρο και να διαπιστώσω ιδίοις όμμασι ότι πάνω από όλα δεν είναι η νήσος της Αφροδίτης αλλά η νήσος των Αγίων. Κάθε χιλιόμετρο και άγιος, κάθε γωνιά κι εκκλησιά, κάθε βουνοκορφή και μοναστήρι. Ευλογημένος λαός! Από τον 11ο αιώνα πέρασαν κατά σειρά Σταυροφόροι, Τούρκοι, Εγγλέζοι, και τους έταξαν λαγούς με πετραχήλια να αλλαξοπιστήσουν. Αυτοί εκεί. Πιστοί στα πατροπαράδοτα, την πατρίδα, την θρησκεία και την οικογένεια! Ξεροκέφαλος λαός! Να μη γροικάνε από μοντέρνα ρεύματα! Για αυτό έχουν πέσει επάνω τους θεοί και δαίμονες και τους βασανίζουν χρόνια τώρα, κι εκείνους και μας! Και είναι μεγάλη η ανηφόρα. Αλλά, όπως έλεγε ο μακαριστός πατέρας μου, «Δύσκολη η ανηφόρα, αλλά αλλοίμονο μη γίνει κατηφόρα», και στις δύσκολες στιγμές, «Όρθιοι και ευθυβολείτε»!

Ι.Μ. Μαχαιρά, Κύπρος

Θα έλθει όμως το μέγα έλεος, όχι για χάρη μας. Εμείς είμαστε ανάξιοι. Αλλά για χάρη των δεκάδων εκατομμυρίων αγίων, οσίων, ομολογητών, εγκρατευτών και πάσης ψυχής δικαίου εν πίστει τετελειωμένου που έδωσε το Γένος μας. Όπως μας είπε ο Γέρος του Μωριά, ο Θεός έβαλε την υπογραφή Του και δεν την παίρνει πίσω ... Αρκεί να μείνουμε πιστοί σε αυτά που μας παρέδωσαν οι παππούδες μας, και πάνω από όλα στην ζωηφόρο πίστη μας της καθ' ημάς ανατολής. Να μη μας πλανήσουν οι σύγχρονες σειρήνες της παγκοσμιοποίησης των αγορών, του δήθεν ανθρωπισμού που οδηγεί νομοτελειακά στον άνθρωπο-τέραρς, κι έχει παρασύρει δυστυχώς πολλούς στην πατρίδα μας, και στα δεξιά και στα αριστερά του πολιτικού φάσματος. Τι θα ακούμε τώρα, τα κύμβαλα τα αλαλάζοντα, τους ταλιμπάν της εποχής του μεγάλου πειρασμού;! Αστεία λέμε;!

Μόλις έφτασα από την Βιέννη, με πήγαν φίλοι στο Σταυροβούνι για τον εσπερινό. Κι ένοιωσα όπως οι απεσταλμένοι του Ρώσου Τσάρου Βλαδίμηρου τον 10ο αιώνα όταν μπήκαν στην Αγιά Σοφιά στην πόλη των παππούδων μας και της καρδιάς μας. Δεν ήξερα αν ήμουν στην γη ή στον ουρανό! Θεία ευωδία παντού. Έθνος άγιο, βασίλειο ιεράτευμα! Και μετά δείπνο λιτό κι ευλογημένο στην τράπεζα του μοναστηριού. Ποιο νέκταρ και ποια αμβροσία;! Με πήγαν και στου Μαχαιρά. Κι έζησα στιγμές ιστορικές στο φρούριο αυτό της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, που την στοιχειοθετούν η Χριστιανοσύνη, ο Ελληνισμός και το Ρωμαϊκό Δίκαιο. Στο στασίδι που κάθισα είδα δίπλα μου αυτοκράτορες, δομέστικους των σχολών, κατεπάνω, κοντόσταυλους, πρωτοστράτορες, δρουγγάριους, τουρμάρχες, τους προγόνους

μας, περικυκλωμένους από νέφος αγίων, και στην κορυφή η Υπέρμαχος Στρατηγός. Είδα και τον Αυξεντίου, τον Σταυραετό του Μαχαιρά δαφνοστεφανωμένο, συντροφιά με τους μάρτυρες του Γένους. Με τέτοιες εμπειρίες, ποιος μπεζεβέγκης νομίζει ότι μπορεί να πλανήσει το Γένος μας και να το σύρει σε μία νέα Βαβυλώνια αιχμαλωσία σε ξένες ιδέες και ψεύτικους παραδείσους για να του πάρει τον πλούτο που του έδωσε ο Δημιουργός Του;! Ας κάνουν ό,τι θέλουν. Η γη αυτή και οι αμέτρητες ευλογίες της ανήκουν στον Θεό. Εμείς είμαστε απλά ενοικιαστές. Να ξέρουν ότι μαζί Του θα λογαριαστούν. Όσο για μας, όποιοι από μας ζήσουν, θα ξαναλειτουργηθούμε στην Αγιά Σοφιά. Εγώ μαθαίνω ήδη ιππασία. Δεν μπορώ πλέον να ακολουθήσω τον Μαρμαρωμένο Βασιλιά μας στην Πόλη με τα πόδια! Και οι υπόλοιποι θα συμπροσευχόμαστε από την πραγματική μας πατρίδα, την Άνω Ιερουσαλήμ.

Καλή Παναγιά αδελφοί!